

Δύο επισκέψεις στην πρωτεύουσα της Ουγγαρίας, με διαφορά δεκαπέντε ετώ ν, δίνουν πλούσια στοιχεία για μια σειρά από σκέψεις και εντυπώ σεις.

Αργά το απόγευμα, ανήμερα Δεκαπενταύγουστο, του 2001, μέρα Τετάρτη, μόλις είχα φτάσει στη Βουδαπέστη, γνωστή μου κυρίως, απ' ότι είχε συμβεί τον Νοέμβριο του '56. Ως η πρώτη μαζική, σημαντική αντίδραση στον Σοβιετικό επεκτατισμό. Και το πλήρωσε. Σε αυτό που είχε περισσέψει από τον Σταλινισμό.

Αυτά είχα καταλάβει για κάτι που δεν έζησα, ως πρόκριμα όμως σε κάτι σύγχρονό μου, στην αντίστοιχη επέμβαση στην Τσεχοσλοβακία του Alexander Dubček. Ο κόσμος της ανατολικής Ευρώπης ήταν ένα αφάνταστα ενδιαφέρον πεδίο για ένα παιδί που γινόταν έφηβος στα τέλη της δεκαετίας του '60.

Σχεδόν μισόν αιώνα αργότερα, και μια ντουζίνα χρόνια μετά την κατάρρευση του φερόμενου και ως «iron curtain», σε μια Ευρώπη που άλλαζε ραγδαία, έφτανα στο ξενοδοχείο Stadion, φορτωμένος με εξοπλισμό για να καλύψω φωτογραφικά, το επικείμενο Grand Prix. Από το δωμάτιό μου είδα αναμμένα τα φώτα του Nepstadion.

Ήταν για το φιλικό της Ουγγαρίας με την Γερμανία, σε ένα παιχνίδι που δεν είχε τίποτα κοινό από το τελικό του παγκοσμίου Κυπέλλου του '54, τον Ιούλιο στην Βέρνη όταν το ουτσάιντερ Δ. Γερμανία κέρδισε την περίφημη Ουγγαρία με 3 – 2.

Την Ουγγαρία των Csibor, Kocsis, Puskas, Bozsic, Lóránt κλπ. που δυο μήνες νωρίτερα είχε φιλοδωρήσει με επτά τεμάχια την κραταιά Αγγλία, εκεί μέσα στο Népstadion. Την Ουγγαρία που έφτασε μέχρι τον τελικό του Μουντιάλ του 1954, μετρώντας ένα αήττητο σερί 36 αγώνων.

Την Ουγγαρία που τον Νοέμβριο του '53 είχε κερδίσει την επί τριετία αήττητη Αγγλία μέσα στον ναό του Wembley με 6-3 αναγκάζοντας τους Άγγλους να πουν ότι: *«ήταν σαν να παίζουμε με εξωγήινους»*

, ή

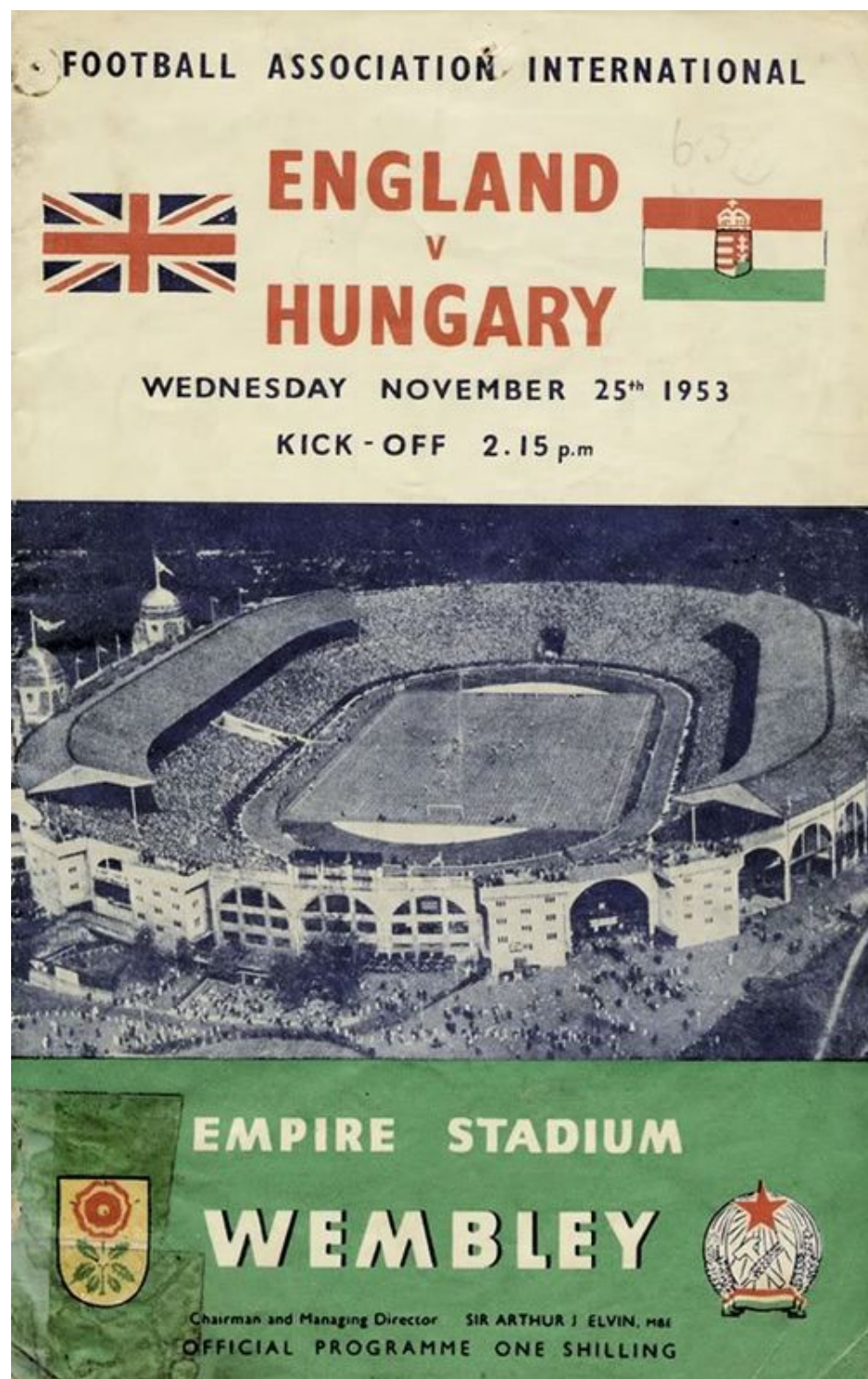
«Ήταν σαν να έτρεχαν άλογα του αγροκτήματος με αραβικά καθαρόαιμα»

Οι Φοβεροί Μαγιάροι της ομάδας του '53. Πρώ τη σειρά από αριστερά: Mihály Lantos, Ferenc Puskás, Gyula Grosics πίσω σειρά: Gyula Lóránt, Jenő Buzánszky, Nándor Hidegkuti, Sándor Kocsis, József Zakariás, Zoltán Czibor, József Bozsik, László Buda

Ο Gusztáv Sebes κι ο Márton Bukoví (το '65 - 67 ήρθε και στον Ολυμπιακό), άνοιγαν νέους δρόμους στο ποδόσφαιρο, αλλά για το αποκαλούμενο και ως «Θαύμα της Βέρνης» είχαν ακουστεί τόσα πολλά. Για την αναπάντεχη ήττα των Ούγγρων, που στο 8' ήταν ήδη 2 – 0 μπροστά και για μια περίεργη αντοχή που έδειξαν οι ΔυτικοΓερμανοί.

Εκείνη η ομάδα, γνωστή και ως «οι φοβεροί Μαγιάροι» χάθηκε, διαλύθηκε, έσβησε και μέσα στη δίνη της Σοβιετικής εισβολής στην Ουγγαρία. Όταν η Honved, στη σύνθεση της οποίας έπαιζαν οι πιο πολλοί διεθνείς, συναντήθηκε στο San Mames με την Athletic Bilbao, στις 22 Νοεμβρίου του '56, στο πλαίσιο του κυπέλλου Πρωταθλητριών ομάδων Ευρώπης, οι παίκτες αρνήθηκαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Οι δρόμοι τους χώρισαν. Οι Kocsis, Czibor μετακόμισαν στην Ισπανία για να παίξουν στην Barcelona. Ο Puskás πήγε στη Ρεάλ Μαδρίτης, ενώ ο Hidegkuti επέστρεψε στην Ουγγαρία.

Το πρόγραμμα του αγώνα ποδοσφαίρου Ουγγαρία-Αγγλία του 1954, στα γήπεδα (αριστερά) Ουγγαρία τον Νοέμβριο του '53 (αριστερά). Η

Το ίδιο πρόγραμμα του αγώνα ποδοσφαίρου Ουγγαρία-Αγγλία του 1954, στα γήπεδα (αριστερά) Ουγγαρία τον Νοέμβριο του '53 (αριστερά). Η

